

บทที่ 4

กฏแจไชไปสู่อาณาจักร

วัตถุประสงค์

เมื่อจบบทนี้แล้ว คุณจะสามารภ

- รู้ถึงกฏแจไชไปสู่อาณาจักร
- รู้ว่ากฏแจไชนี้ให้แก่ใคร
- จำได้ว่าการสำนึกผิดจากบาปเป็นสิ่งจำเป็นที่จะเป็นหนทางไปสู่อาณาจักร
- จำได้ว่าความเจริญเติบโตฝ่ายวิญญาณที่ต่อเนื่องเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อที่จะแน่ใจว่าได้เข้าสู่อาณาจักร

ข้อพระคัมภีร์ที่เป็นกฏแจ

“เราจะมอบกฏแจแผ่นดินสวรรค์ให้ไว้แก่ท่าน ท่านจะกล่าวห้ามสิ่งใดในโลก สิ่งนั้นก็ จะถูกกล่าวห้ามในสวรรค์ เมื่อท่านจะกล่าวอนุญาตสิ่งใดในโลก สิ่งนั้นจะกล่าวอนุญาตใน สวรรค์ด้วย”

มัทธิว 16:19

คำนำ

คุณได้เรียนรู้ว่าอาณาจักรนิรันดร์ของพระเจ้าและกษัตริย์คือ พระเยซูคริสต์มีอยู่จริง

ในบทนี้ คุณจะพบหนทางไปสู่อาณาจักร ขณะที่คุณศึกษาเรื่องกฏแจในการเข้าอาณาจักร

อาณาจักรที่ได้จัดเตรียมไว้แล้ว

ก่อนที่พระเยซูจะเสด็จขึ้นสู่สวรรค์ พระองค์บอกสาวกว่า

“และพระบิดาได้จัดเตรียมแผ่นดินมอบให้แก่เราอย่างไร เราก็จัดเตรียมมอบอะไร (อาณาจักร) ให้แก่ท่านทั้งหลายเหมือนกัน”

ลูกา 22:29

พระเยซูทรงกล่าวถึงคริสตจักรของพระองค์ซึ่งจะแพร่ขยายข้อความของอาณาจักรไปทั่วโลก ด้วย

“ฝ่ายเราบอกท่านว่าท่านคือเปโตร และบนศิลานี้เราจะสร้างคริสตจักรของเราไว้ และ พลังแห่งความตายจะมีชัยต่อคริสตจักรหาไม่ได้ เราจะมอบกฏแจแผ่นดินสวรรค์ ให้ไว้แก่ ท่าน ท่านจะกล่าวห้ามสิ่งใดในโลก สิ่งนั้นก็ จะถูกกล่าวห้ามในสวรรค์ เมื่อท่านจะกล่าว อนุญาตสิ่งใดในโลก สิ่งนั้นจะกล่าวอนุญาตในสวรรค์ด้วย”

มัทธิว 16:18-19

จากข้อความนี้พระเยซูทรงเปิดเผยว่าเปโตรจะเป็นหนึ่งในศิลารากฐานฝ่ายวิญญาณของคริสตจักรยุคแรก หมายความว่าเปโตรจะเป็นส่วนสำคัญของการเจริญเติบโตและการพัฒนา โดยแท้จริงแล้วชื่อของเปโตรหมายถึงหิน

พระเยซูกล่าวถึงพระองค์เองว่า **“บนศิลานี้เราจะสร้างคริสตจักรของเรา”** เป็นข้อบ่งชี้ว่าคริสตจักรจะเริ่มขึ้นจากพระองค์ พระองค์จะเป็นศิลาก่อนนั้นซึ่งคริสตจักรได้ถูกสร้างขึ้น

จะต้องมีหินก้อนเล็กๆ อีกหลายก้อน (คือคนอย่างเปโตร) หินเหล่านี้จะเป็นส่วนสำคัญของคริสตจักร แต่พระเยซูเองทรงเป็นศิลามุมเอกซึ่งโครงสร้างของคริสตจักรจะถูกสร้างขึ้นบนศิลานี้

พระเยซูให้ข้อสังเกต 2 ประการเกี่ยวกับคริสตจักร

ประการแรก พระองค์กล่าวว่า **“พลังแห่งความตายจะมีชัยเหนือคริสตจักรไม่ได้”** หมายความว่า คริสตจักรจะมีศัตรูต่อสู้ แต่ก็เป็นที่แน่ใจว่าศัตรูไม่อาจเอาชนะคริสตจักรได้

ประการที่สอง และสำคัญที่สุดสำหรับการศึกษาของเรา พระเยซูทรงสัญญาจะให้กุญแจแก่คริสตจักรเพื่อเข้าสู่อาณาจักรของพระองค์

ในโลกธรรมดานี้ ถ้าคุณมีกุญแจเข้าไปในตึกแห่งหนึ่ง ก็หมายความว่าคุณมีสิทธิอำนาจในสถานที่นั้น เพราะว่าคุณอยู่ในฐานะที่มีสิทธิอำนาจ คุณจึงมีกุญแจเพื่อเข้าสถานที่นั้น

สิทธิอำนาจ ที่พระเยซูกำลังพูดถึงในข้อความนี้เป็นสิทธิอำนาจฝ่ายวิญญาณ พระองค์มอบกุญแจฝ่ายวิญญาณให้แก่คริสตจักรเพื่อไขเข้าสู่ประตูแห่งอาณาจักรของพระองค์

พระเยซูตรัสว่า **“เรา”** จะให้แก่เขาทั้งหลาย พลังและสิทธิอำนาจของคริสตจักรต้องไหลออกมาจากพระเยซู การใช้คำว่า **“จะ”** (อนาคตกาล) หมายความว่ากุญแจยังไม่ถูกมอบให้ในขณะที่พระเยซูตรัส ฤทธิ์อำนาจนี้ถูกปลดปล่อยออกมาในกิจการบทที่ 2 เมื่อได้ประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้แก่ผู้เชื่อทั้งหลาย

“แต่ท่านทั้งหลายจะได้รับพระราชทานฤทธิ์เดช เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์จะเสด็จมาเหนือท่าน และท่านทั้งหลายจะเป็นพยานฝ่ายเราในกรุงเยรูซาเล็มทั่วแคว้นยูเดีย แคว้นสะมาเรีย และจนถึงที่สุดปลายแผ่นดินโลก”

กิจการ 1:8

กุญแจไปสู่อาณาจักรคือ พลังอำนาจที่จะผูกมัด (กล่าวห้าม) และปลดปล่อย (อนุญาต) การผูกมัดสิ่งบางสิ่งหมายถึงการใส่ตรวน หรือพันธนาการ การปลดปล่อยบางสิ่งคือการปล่อยให้เป็นอิสระ การผูกมัดบางสิ่งเหมือนกับการปิดและใส่กุญแจประตูที่จะเข้าห้อง การปลดปล่อยปลดปล่อยก็คล้ายคลึงกับการเปิดประตู

คริสตจักรต้องอยู่ในฐานะของสิทธิอำนาจ จะมีกุญแจไปสู่อาณาจักรของพระเจ้า เป็นเครื่องมือซึ่งโดยทางคริสตจักรนี้เอง ประตูฝ่ายวิญญาณไปสู่ราชอาณาจักรก็ได้เปิดออกสู่ชาติต่างๆ ในโลก

คริสตจักรจะต้องมีฤทธิ์อำนาจที่จะปล่อยอำนาจฝ่ายวิญญาณแห่งความดี และผูกมัดอำนาจฝ่ายวิญญาณแห่งความชั่วร้าย ผู้เชื่อทั้งหลายที่เผชิญหน้ากับความยากลำบากนั้น การผูกมัดและการปลดปล่อยจะเป็นกุญแจไปสู่ชัยชนะ

จะเข้าสู่อาณาจักรได้อย่างไร

พระเยซูทรงมอบกุญแจเข้าสู่อาณาจักรให้คริสตจักร แต่ถ้าพูดโดยเฉพาะเจาะจงแล้ว เราจะเข้าไปสู่อาณาจักรของพระเจ้าได้อย่างไร

อ่านยอห์น 3:1-21 เรื่องของนิโคเดมัส ผู้นำทางศาสนาคนหนึ่ง ขณะที่พระเยซูคริสต์ทรงรับใช้อยู่ในโลก เขามหาพระองค์โดยต้องการที่เข้าไปสู่อาณาจักรของพระเจ้า และได้รับชีวิตนิรันดร์เป็นมรดก

พระเยซูตรัสว่า “เราบอกความจริงแก่ท่านว่า ถ้าผู้ใดไม่ได้บังเกิดใหม่ ผู้นั้นจะเห็นแผ่นดินของพระเจ้าไม่ได้”

ยอห์น 3:3

นิโคเดมัสรู้สึกสับสน เขาถามพระเยซูว่า

“คนชราแล้วจะบังเกิดใหม่อย่างไรได้ จะเข้าไปในครรภ์มารดาครั้งที่สองและบังเกิดใหม่ได้หรือ”

ยอห์น 3:4

พระเยซูทรงอธิบายแก่นิโคเดมัสว่า ประสบการณ์ของการบังเกิดใหม่ซึ่งพระองค์พูดถึงนั้น ไม่ใช่การเกิดฝ่ายร่างกาย โดยทางร่างกายเราเกิดเข้าสู่อาณาจักรโลกนี้ เราเป็นพลเมืองของชาติใดชาติหนึ่ง

การสำนึกผิดหรือการปฏิวัติ

เมื่อพระเยซูเสด็จเข้ามาในโลกเพื่อแผ่ขยายอาณาจักรของพระเจ้า คนบางคนผู้ยอมรับรู้ว่าพระองค์เป็นกษัตริย์คิดว่าอาณาจักรจะมาโดยการปฏิวัติ เขาคิดว่าจะมีการปฏิวัติต่อสู้กับอำนาจการปกครองที่มีอยู่ของโลกนี้

แต่พระเยซูทรงสอนว่ากุญแจไปสู่อาณาจักรของพระองค์ไม่ใช่การปฏิวัติแต่เป็นการสำนึกผิด

“พระเยซูตอบว่า ราชอาณาจักรของเรามีได้เป็นของโลกนี้ ถ้าราชอาณาจักรของเรามาจากโลกนี้ คนของเราก็คงจะได้ต่อสู้ไม่ให้เราตกอยู่ในเงื้อมมือของพวกยิว แต่ราชอาณาจักรของเรามีได้มาจากโลกนี้”

ยอห์น 18:36

“ครั้งยอห์นถูกอายัดแล้ว พระเยซูได้เสด็จมายังแคว้นกาลิลี ทรงเทศนาข่าวประเสริฐของพระเจ้า และตรัสว่า “เวลากำหนดมาถึงแล้ว และแผ่นดินของพระเจ้ายกมาใกล้แล้ว จงกลับใจเสียใหม่...”

มาระโก 1:14-15

“ตั้งแต่นั้นมา พระเยซูได้ทรงนั่งต้นประกาศว่า “จงกลับใจเสียใหม่ เพราะว่าแผ่นดินสวรรค์มาใกล้แล้ว”

มัทธิว 4:17

เมื่อพระเยซูสิ้นพระชนม์บนกางเขน มีใจ 2 คนถูกตรึงบนไม้กางเขนใกล้พระองค์ ใจคนหนึ่งได้กลับใจและร้องขอว่า

“แล้วคนนั้นจึงทูลว่า พระเยซูเจ้าข้า ขอพระองค์ทรงระลึกถึงข้าพระองค์ เมื่อพระองค์เสด็จเข้าไปในแผ่นดินของพระองค์ ฝ่ายพระเยซูทรงตอบเขาว่า “เราบอกความจริงแก่เจ้าว่าวันนี้เจ้าจะอยู่กับเราในเมืองบรมสุขเกษม”

ลูกา 23:42-43

การสำนึกผิดกลับใจเป็นวิถีเดียวที่จะเข้าไปสู่อาณาจักรของพระเจ้าได้

พระเยซูทรงเตือนว่ามีลัทธิเทียมเท็จหลายลัทธิซึ่งอ้างว่า เขาเป็นหนทางไปสู่อาณาจักร

“จงเข้าไปทางประตูแคบ เพราะว่าประตูใหญ่และทางกว้างซึ่งนำไปถึงความพินาศและคนที่เข้าไปทางนั้นมีมาก เพราะว่าประตูซึ่งนำไปถึงชีวิตนั้นก็คับและทางก็แคบ ผู้ที่หาพบก็มีน้อย”

มัทธิว 17:13-14

มีหนทางเดียวที่จะเข้าไปสู่อาณาจักรและนั่นคือ โดยทางพระเยซูคริสต์ พระเยซูทรงเตือนว่าเราต้องเข้าไปสู่ชีวิตนิรันดร์เสียเดี๋ยวนี้ เพราะว่าในวันหนึ่งทางเข้าจะถูกปิด

“ท่านทั้งหลายจงเพียรเข้าไปทางประตูคับแคบ เพราะเราบอกท่านทั้งหลายว่า คนเป็นอันมากจะพยายามเข้าไป แต่จะเข้าไม่ได้เมื่อเจ้าของบ้านลุกขึ้นปิดประตูแล้ว และท่านทั้งหลายยืนอยู่ภายนอกเคาะที่ประตูว่า นายเจ้าข้า ขอเปิดให้ข้าพเจ้าเถิด และเจ้าบ้านนั้นจะตอบท่านทั้งหลายว่า เราไม่รู้จักเจ้า ว่ามาจากไหน”

ลูกา 13:24-25

ขณะนี้ประตูสู่อาณาจักรกำลังเปิดอยู่ เราสามารถเข้าไปได้โดยการสำนึกผิดกลับใจจากบาป แต่ในเวลาที่จะถึงที่พระเจ้าทรงพิพากษาโลกจะสายเกินไป ประตูจะถูกปิดลง

คำอุปมาสามแห่ง เกี่ยวกับการเข้าสู่อาณาจักร

พระเยซูเล่าเรื่องคำอุปมาต่างๆ ในลูกา 15:1-32 คุณจะเรียนรู้เรื่องคำอุปมามากขึ้นภายหลังในหลักสูตรนี้ คำอุปมาคือตัวอย่างในธรรมชาติซึ่งพระเยซูทรงใช้เพื่อแสดงความจริงฝ่ายวิญญาณ คำอุปมาแต่ละแห่งซึ่งพระเยซูทรงเล่าขึ้นสอนความจริงฝ่ายวิญญาณเกี่ยวกับอาณาจักรของพระเจ้า

อ่านคำอุปมา 3 แห่งในหนังสือลูกาบทที่ 15 คำอุปมาในบทนี้เกี่ยวกับแกะที่หายไป เหรียญที่หาย และบุตรน้อยหลงหาย ทั้งหมดนี้เกี่ยวข้องกับ การเข้าสู่อาณาจักรของพระเจ้า

คำอุปมาที่คนเลี้ยงแกะตามหาแกะที่หายไปแสดงถึงว่าพระเจ้าทรงตามหาเพื่อนาคคนที่หลงหายฝ่ายวิญญาณให้เข้ามาสู่อาณาจักรของพระองค์ได้อย่างไร

คำอุปมาที่ผู้หญิงมองหาเหรียญที่หายไปแสดงถึงความขยันหมั่นเพียรซึ่งเรามีในการมองหาผู้ที่หลงหายในความบาปเพื่อนำเขาเข้าสู่อาณาจักร

คำอุปมาที่บุตรน้อยหลงหายไป แสดงถึงหลักการของการสำนึกผิด ซึ่งโดยวิธีนี้เราจึงจะได้รับฐานะอันชอบธรรมของเรา คือเป็นทายาทของอาณาจักรของพระเจ้า

ในการเกิดแบบธรรมชาติ เราได้รับธรรมชาติบาปเป็นมรดก :

“ดูเถิดข้าพระองค์ถือกำเนิดในความบาป และมารดาตั้งครรภ์ข้าพระองค์ในความบาป”

สดุดี 51:5

โดยที่อาณาจักรของพระเจ้าเป็นอาณาจักรฝ่ายวิญญาณ เราต้องเกิดเข้าสู่อาณาจักรนี้ โดยการเกิดใหม่ฝ่ายวิญญาณ เราต้องเปลี่ยนจากการที่เราเป็นพลเมืองของอาณาจักรของซาตานเข้าสู่อาณาจักรของพระเจ้า

พระเยซูตรัสว่า

“ซึ่งบังเกิดจากเนื้อหนังก็เป็นเนื้อหนัง และซึ่งบังเกิดจากพระวิญญาณก็เป็นวิญญาณ อย่าประหลาดใจที่เราบอกท่านว่า ท่านทั้งหลายต้องบังเกิดใหม่”

ยอห์น 3:6-7

เปาโลอธิบายต่อไปว่า คุณไม่สามารถเข้าสู่อาณาจักรด้วยร่างกายที่มีเนื้อและเลือด

“ดูก่อนพี่น้องทั้งหลาย เนื้อและเลือดจะมีส่วนในแผ่นดินของพระเจ้าไม่ได้”

1 โครินธ์ 15:50

เราเข้าสู่อาณาจักรของพระเจ้า และเป็นทายาทของอาณาจักรโดยการเกิดใหม่ฝ่ายวิญญาณ วิธีที่จะบังเกิดใหม่ ก็คือ โดยการเชื่อว่าพระเยซูทรงสิ้นพระชนม์เพื่อรับโทษบาปแทนความบาปของคุณ คุณต้องสารภาพความบาปของคุณ ขอการอภัยโทษและให้ความไว้วางใจต่อพระองค์

“เพราะว่าพระเจ้าทรงรักโลกจนได้ประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ เพื่อ(ที่)วางใจในพระบุตรนั้นจะไม่พินาศแต่มีชีวิตนิรันดร์ เพราะว่าพระเจ้าทรงให้พระบุตรเข้ามาในโลก มิใช่เพื่อการพิพากษาลงโทษ แต่ช่วยกู้โลกให้รอดโดยพระบุตรนั้น”

ยอห์น 3:16-17

(กระบวนการทั้งหมดของการสำนึกผิดจากบาปและมีความเชื่อต่อพระเจ้าได้กล่าวไว้ใน
หลักสูตรของฮาร์เวสต์ไทม์ที่ชื่อว่า “รากฐานของความเชื่อ” ถ้าคุณยังไม่มีประสบการณ์ในการบังเกิด
ใหม่ เราหนุนใจให้คุณเรียนหลักสูตรนี้ และศึกษามากขึ้นในด้านนี้)

โดยทางพระเยซูเราจึงสามารถย้ายอาณาจักรของซาตานไปสู่อาณาจักรของพระเจ้า

**“พระองค์ทรงช่วยเราให้พ้นจากอำนาจของความมืด และได้ทรงย้ายเรามาตั้งไว้ใน
แผ่นดินแห่งพระบุตรที่รักของพระองค์”**

โคโลสี 1:13

**“พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า จงฟังเถิด พระเจ้าได้ทรงเลือกคนยากจนในโลกนี้ให้เป็นคน
มั่งมีในความเชื่อ และให้เป็นผู้รับมรดกแผ่นดินซึ่งพระองค์ทรงสัญญาไว้แก่ผู้ที่รักพระองค์
มิใช่หรือ”**

ยากอบ 2:5

แต่อัศจรรย์เปโตรได้พูดถึงคุณสมบัติฝ่ายวิญญาณที่เราควรแสวงหาเพื่อพัฒนาชีวิตของเรา
หลังจากประสบการณ์ของการบังเกิดใหม่

**“เพราะเหตุนี้เอง ท่านจงอุตส่าห์จนสุดกำลังที่จะเอาคุณธรรมเพิ่มความเชื่อ เอา
ความรู้เพิ่มคุณธรรม เอาความเหนียวรั้งตนเพิ่มความดีใจ เอาขันติเพิ่มความเหนียวรั้งตน
และเอาธรรมเพิ่มขันติ เอาความรักคนทั่วไปเพิ่มความรักฉันพี่น้อง ถ้าท่านทั้งหลายเพียง
พร้อมด้วยของประทานเหล่านี้แล้ว ก็จะทำให้ท่านเกิดประโยชน์ และเกิดผลที่ได้ซาบซึ้ง
ในพระเยซูคริสต์เจ้าของเรา เพราะว่าผู้ใดที่ขาดธรรมเหล่านี้ก็เป็นคนตาบอด ตาสั้น และลืมน
ไปว่าตนได้รับการชำระให้พ้นความผิดบาปแล้ว เพราะฉะนั้นพี่น้องทั้งหลายจงยิ่งอุตส่าห์
กระทำตนให้เป็นไปตามที่ทรงเลือกท่านไว้แล้วนั้น เพราะว่าถ้าท่านประพฤติเช่นนั้น ท่านจะไม่
พลาดจากทางที่นำไปสู่ความรอด ดังนั้นท่านทั้งหลายจะมีสิทธิสมบรูณ์ที่จะเข้าในอาณาจักรนิ
รันดร์ของพระเยซูคริสต์เจ้า พระผู้ช่วยให้รอดของเรา”**

2 เปโตร 1:5-11

หลังจากที่เราเข้าสู่อาณาจักรโดยทางความเชื่อ เราต้องพัฒนาวิธีการดำเนินชีวิตสม่ำเสมอ
ไปกับหลักการปกครองแห่งอาณาจักรของพระเจ้า ถ้าเราไม่ทำดังนี้ ในไม่ช้าเราก็จะลืมนว่าพระเจ้าได้
ทรงชำระเราจากบาป และเราจะกลับไปสู่วิถีชีวิตเดิมที่เต็มไปด้วยความบาปได้

เปโตรกล่าวว่า ถ้าเราเติบโตฝ่ายวิญญาณต่อไป เราก็จะแน่ใจในการเข้าสู่อาณาจักรนิรันดร์
ขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา

คุณจะเรียนรู้ต่อไปในหลักสูตรนี้ถึงหลักการในการดำรงชีวิตในอาณาจักรของพระเจ้า ซึ่งจะ
ช่วยให้คุณเติบโตฝ่ายวิญญาณ ซึ่งเปโตรพูดถึงนั้นได้สำเร็จ

บททดสอบตนเองบทที่ 4

1. จงเขียนชื่อพระคัมภีร์สำคัญของบทนี้

2. กุญแจเข้าสู่อาณาจักรถูกมอบให้แก่ใคร

3. อะไรคือกุญแจเข้าสู่อาณาจักร

4. มีการปฏิบัติตัวที่สำคัญอะไรบ้างที่คนๆ หนึ่งต้องกระทำเพื่อย้ายจากอาณาจักรของซาตานมาสู่อาณาจักรของพระเจ้า

5. พระเยซูตรัสแกนีโคเดมัสว่า เขาต้องทำอะไรเพื่อเข้าสู่อาณาจักรของพระเจ้า

6. ข้อความใน 2 เปโตร 1:5-11 สอนอะไร (คุณอาจใช้พระคัมภีร์ของคุณอ่านข้อเหล่านี้สักที)

7. การผูกมัดบางสิ่งหมายถึงอะไร

8. การปลดปล่อยบางสิ่งหมายถึงอะไร

คำตอบบททดสอบ บทที่ 4

1. เรายอมบุญแก่แผ่นดินสวรรค์ให้ไว้แก่ท่าน ท่านจะกล่าวห้ามสิ่งใดในโลก สิ่งนั้นก็ถูกกล่าวห้ามในสวรรค์ เมื่อท่านจะกล่าวอนุญาตสิ่งใดในโลก สิ่งนั้นจะกล่าวอนุญาตในสวรรค์ด้วย
มัทธิว 16:19
2. คริสตจักร
3. คือพลังอำนาจฝ่ายวิญญาณที่จะผูกมัดอำนาจฝ่ายวิญญาณของสิ่งที่ชั่วและปลดปล่อยอำนาจฝ่ายวิญญาณแห่งความดี และเปิดประตูไปสู่อาณาจักรโดยการแพร่ขยายข่าวประเสริฐ
4. การกลับใจจากบาป : ประสบการณ์ของการบังเกิดใหม่
5. ประสบการณ์การเกิดฝ่ายวิญญาณ : บังเกิดใหม่
6. หลังจากได้รับการบังเกิดใหม่ด้วยความเชื่อ เราต้องเติบโตต่อไปในฝ่ายวิญญาณเพื่อให้แน่ใจในการเข้าสู่อาณาจักรของพระเจ้า
7. การผูกมัดบางสิ่งหมายถึงการผูกโซ่ตรวนเหนือพันธนาการสิ่งนั้น เหมือนการปิดและใส่กุญแจประตูที่เข้าห้อง
8. การปลดปล่อยบางสิ่งคือการปลดปล่อยสิ่งนั้นให้เป็นอิสระ เหมือนการเปิดประตูที่เข้าสู่อำนาจ

เพื่อการศึกษาด้วยตนเองต่อไป

ในบทที่แล้วเราได้ให้โครงสร้างของชีวิตและการรับใช้ของพระเยซูคริสต์ บนพื้นฐานที่พระองค์เป็นกษัตริย์ อาณาจักรและหลักการของอาณาจักร โครงสร้างนั้นรวมเอาบันทึกในพระกิตติคุณสี่เล่มคือ มัทธิว มาระโก ลูกา และยอห์น

ต่อไปนี้คุณจะมีโอกาสศึกษาพระกิตติคุณเล่มหนึ่งในรายละเอียด

หนังสือมัทธิว แม้ว่าจะเขียนเพื่อผู้เชื่อทุกคน แต่ก็มีเป้าหมายให้ชาวยิวเป็นผู้อ่านกลุ่มแรก มัทธิว เสนอพระเยซูในฐานะพระมาซีฮาห์ตามที่พระเจ้าทรงสัญญา และเน้นบทบาทของพระเยซูในฐานะกษัตริย์ของชาวยิว

การบรรยาย 5 แห่ง ซึ่งมัทธิวบันทึกจบลงด้วยวลีที่ว่า **“เมื่อพระองค์ตรัสคำเหล่านี้เสร็จแล้ว”** (7:28, 11:1, 13:53,26:1) มัทธิวเน้นถึงข่าวประเสริฐของอาณาจักรซึ่งสอนโดยพระเยซู ด้วยการเน้นเช่นนี้เอง มัทธิว จึงเป็นหนังสือเล่มหนึ่งในพระคัมภีร์ที่โน้มเอียงไปทางเรื่องอาณาจักรมากที่สุด

เราพบคำว่า **“อาณาจักร”** (แผ่นดิน) มากกว่า 50 ครั้งในบันทึกของมัทธิว เขาไว้วลีว่า **“แผ่นดินสวรรค์”** ตลอดทั้งเล่ม

จงใช้โครงสร้างต่อไปนี้เพื่อศึกษาหนังสือมัทธิวในแง่ของการเป็นกษัตริย์ อาณาจักรของพระองค์และหลักการของอาณาจักร

ตอนที่ 1 วงศ์วานของกษัตริย์

	1:1-17
I. คำนำ	1:1
II. คนในวงศ์วาน	1:2-18
III. แผนการของวงศ์วาน	1:17

ตอนที่ 2 การกำเนิดและวัยเด็กของกษัตริย์

	1:18-2:23
I. การปฏิสนธิ	1:18-23
II. การกำเนิด	1:24-25
III. เหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการกำเนิด	2:1-23
ก. นักปราชญ์มาเยี่ยมและแผนการของเฮโรด	2:1-12
ข. การหนีไปอียิปต์	2:13-15
ค. การแก้แค้นของเฮโรด	2:16-18
ง. การกลับคืนสู่บ้านในนาซาเร็ธ	2:19-23

ตอนที่ 3 การเตรียมตัว

		3:1-4:11
I.	การเตรียมสำหรับการเสด็จมาของกษัตริย์	3:1-17
	ก. งานรับใช้และข้อความของยอห์นบัพติศมา	3:1-12
	ข. การบัพติศมากษัตริย์	3:13-17
II.	การเตรียมตัวของกษัตริย์	4:1-11
	ก. ซาตานโจมตีความเป็นมนุษย์ของพระองค์	4:1-4
	ข. ซาตานโจมตีความเป็นพระเจ้าของพระองค์	4:5-7
	ค. ซาตานโจมตีความเป็นพระมาซีฮาห์	4:8-11

ตอนที่ 4 งานรับใช้ของกษัตริย์ในกาลิลี

		4:12-13:58
I.	การเรียกร้องให้กลับใจใหม่	4:12-17
II.	ชาวประมง 4 คนถูกเรียกให้เป็นสาวก	4:18-22
III.	ความสำเร็จและชื่อเสียงในระยะแรก	4:23-25
IV.	หลักการของความประพฤติของพลเมืองแห่งอาณาจักร	5:1-7:28
	ก. ทำที่ซึ่งควรเป็นคุณสมบัติของพลเมืองแห่งอาณาจักร	5:1-12
	ข. พยานของพลเมืองแห่งอาณาจักร : ความสว่างและเกลือ	5:13-16
	ค. หลักการของอาณาจักรในความสัมพันธ์ที่มีต่อพระบัญญัติและผู้เผยพระวจนะ	
	1. พระบัญญัติต่างๆ ไปของพระเจ้า	5:17-20
	2. พระบัญญัติใหม่	5:21-48
	ก. การฆ่า	5:21-26
	ข. การผิดประเวณี	5:27-30
	ค. การหย่าร้าง	5:31-32
	ง. การสาบาน	5:33-37
	จ. การปฏิบัติต่อผู้อื่น	5:38-48
ง.	ทำที่ 3 ประการของการนมัสการในอาณาจักร	6:1-18
	1. การให้ : ทำที่ภายนอก	6:1-4
	2. การอธิษฐาน : ทำที่ต่อเบื้องบน	6:5-15
	3. การถืออด : ทำที่ภายใน	6:16-18
จ.	สิ่งสำคัญก่อนอื่นใดสำหรับพลเมืองสวรรค์	6:19-33

	1. เกี่ยวกับคุณค่า	6:19-21
	2. เกี่ยวกับการบริการ	6:22-24
	3. เกี่ยวกับความต้องการทางวัตถุ	6:25-34
	4. สิ่งสำคัญก่อนสิ่งอื่นที่เหมาะสม : อาณาจักร	6:33
ฉ.	ความประพฤติที่เหมาะสมสำหรับพลเมืองสวรรค์	7:1-29
	1. การพิพากษา	7:1-5
	2. เอาใจใส่สิ่งที่บริสุทธิ์	7:6
	3. การอธิษฐาน	7:7-12
	ก. คำอธิษฐาน 3 ประการ : ขอ หา เคาะ	7:7-8
	ข. คำเปรียบเทียบระหว่างการตอบสนองของบิดาในโลกนี้ และพระบิดาในสวรรค์	7:9-11
ช.	คำเตือนพิเศษสำหรับพลเมืองสวรรค์	7:13-29
	1. ประตู่ 2 ประตู่	7:13-14
	2. ผู้เผยพระวจนะเท็จ	7:15-20
	3. ข้อพิสูจน์ของคนของพระเจ้า : ทำตามพระประสงค์ของพระองค์	7:21-23
	4. การเปรียบเทียบของคนฉลาดและคนโง่	7:24-27
ซ.	การประหลาดใจต่อหลักข้อเชื่อของพระเยซู	7:28-29
V.	สิทธิอำนาจของกษัตริย์	8:1-9:38
	ก. สิทธิอำนาจเหนือโรคภัย	8:1-17
	1. รักษาคนโรคเรื้อน	8:1-4
	2. รักษาทาสของนายร้อย	8:5-13
	3. รักษาแม่ยายของเปโตร	8:14-15
	4. รักษาโรคทุกชนิด	8:16-17
	ข. สิทธิอำนาจเหนือสาวก	8:18-22
	ค. สิทธิอำนาจเหนือสิ่งธรรมชาติ	8:23-27
	ง. สิทธิอำนาจเหนือผีมาร	8:28-34
	จ. สิทธิอำนาจเหนือบาป	9:1-8
	ฉ. สิทธิอำนาจเหนือมนุษย์	9:9-17
	1. ทรงเรียกมัทธิว	9:9
	2. กินอาหารกับคนบาป	9:10-13

	3. ตอบคำท้าทาย	9:14-17
ซ.	สิทธิอำนาจเหนือความตาย : บุตรสาวของนายธรรมศาลา	9:18-19, 23-26
ซ.	สิทธิอำนาจเหนือสภาพฝ่ายร่างกาย	8:20-38
	1. ผู้หญิงโลหิตตก	8:20-22
	2. ตาบอด	9:27-31
	3. หูหนวกและมีผีเข้า	9:32-34
	4. ความเมตตาสงสารของพระเยซู	9:35-38
VI.	พันธกิจโดยกษัตริย์	
ก.	มิชชันนารี 12 คน และสิทธิอำนาจของเขา	
ข.	คำสอนสำหรับการเดินทาง	10:5-42
	1. จะไปไหน	10:5-6
	2. งานรับใช้	10:7-8
	3. คำสอนเรื่องวัตถุสิ่งของ	10:9-15
	4. คำสอนฝ่ายวิญญาณ	10:16-42
VII.	ท่าที่ต่ออาณาจักร	11:1-30
ก.	อาณาจักรถูกเข้าใจผิด	11:1-11
ข.	อาณาจักรถูกบิดเบือน	11:12-19
ค.	อาณาจักรถูกปฏิเสธ	11:20-24
ง.	อาณาจักรได้รับการยอมรับ	11:25-30
VIII.	การขัดแย้งกับฟาริสี	12:1-14
ก.	การเก็บเกี่ยวในวันสะบาโต	12:1-4
ข.	การรักษาในวันสะบาโต	12:9-13
ค.	ผลที่เกิดขึ้น	12:14-21
IX.	บาปที่อภัยไม่ได้	12:22-37
X.	คำตอบของพระคริสต์ต่อความต้องการของฟาริสี	12:38-45
XI.	สิ่งที่สำคัญก่อนสิ่งอื่นคือ ความสัมพันธ์ฝ่ายวิญญาณที่มีเหนือความสัมพันธ์ฝ่ายร่างกายในอาณาจักร	
XII.	คำอุปมาของอาณาจักร	13:1-53
ก.	คำอุปมาเรื่องคนหว่านพืช	13:1-9
ข.	เหตุผลของการกล่าวคำอุปมา	13:10-17

ค.	การแปลความหมายของคำอุปมาเรื่องคนหว่านพืช	13:18-23
ง.	คำอุปมาเรื่องข้าวละมาน	13:24-30
จ.	คำอุปมาเรื่องเมล็ดพืช (ต้นมัสตาร์ด)	13:31-32
ฉ.	คำอุปมาเรื่องเชื้อขนมบึง	13:33
ช.	สรุปเกี่ยวกับคำอุปมา	13:34-35
ซ.	การแปลความหมายของคำอุปมาเรื่องข้าวละมาน	13:36-43
ญ.	คำอุปมาเรื่องสมบัติน้ำที่ซ่อนไว้ในนา	13:44
ฎ.	คำอุปมาเรื่องไข่มุกมีค่า	13:45-46
ฏ.	คำอุปมาเรื่องอวน	13:47-50
ฐ.	รวมข้อสังเกตเกี่ยวกับคำอุปมา	13:51-52
	การต้อนรับกษัตริย์ในบ้านเกิดของพระองค์	13:53-58

ตอนที่ 5 งานรับใช้ของกษัตริย์ในดินแดนไกลเมืองกาลิลี

14:1-18:35

I.	การตายของยอห์นบัพติศมา	14:1-12
II.	พระเยซูทรงถอยห่างประชาชนไปไกลจากทะเล	14:13-15:30
ก.	เลี้ยงคนห้าพัน	14:13-21
ข.	ติดตามพระองค์เพื่อได้ขนมบึงและปลา	14:22-23
ค.	ทรงดำเนินบนทะเล	14:20-23
ง.	งานรับใช้ในเมืองเกินเนซาเรท	14:34-36
จ.	ขัดแย้งกับพวกฟาริสีและธรรมาจารย์	14:1-20
III.	พระเยซูทรงถอยออกไปยังดินแดนของเมืองไทระและไซดอน	15:21-28
IV.	พระเยซูทรงถอยออกไปชายเมืองเดคาโปลิส	15:29-38
ก.	รักษาโรคโกลั้ทะเลกาลิลี	15:29-31
ข.	เลี้ยงคนสี่พันคน	15:32-38
V.	งานรับใช้ในดินแดนมักดาลา	15:39-16:4
VI.	เตือนสาวกเกี่ยวกับฟาริสีและสะดูสี	16:5-12
VII.	ทรงถอยออกไปยังแดนซีซารียา-ฟีลิปปี	16:14-17:21
ก.	ทดสอบสาวก	16:13-20
ข.	ประกาศเรื่องการสิ้นพระชนม์ การฟื้นจากความตายและการเสด็จกลับมา	16:21-28

	ค. พระคริสต์ทรงจำแลงพระกาย	17:1-13
	ง. รักษาคนผีสิง	17:14-21
VIII.	ไปเยี่ยมแคว้นกาลิลีในเวลาอันสั้น	17:22-18:35
	ก. คำเตือนเรื่องการสิ้นพระชนม์และการฟื้นจากความตาย	17:22-23
	ข. ถ่ายภาพของพระวิหาร	17:24-27
	ค. บทเรียนเรื่องความเป็นใหญ่	18:1-6
	ง. คำเตือนเกี่ยวกับการทำผิด	18:7-9
	จ. คำอุปมาเรื่องแกะหาย	18:10-14
	ฉ. งามกฎเกี่ยวกับการขัดแย้งท่ามกลางพลเมืองของอาณาจักร	18:15-35
	1. จะตกลงกับข้อขัดแย้งได้อย่างไร	18:15-17
	2. ความรับผิดชอบและสิทธิพิเศษของพลเมืองอาณาจักร	18:18-20
	3. คำถามเรื่องการให้อภัย	18:21-22
	4. กษัตริย์และลูกหนี้	18:23-25

ตอนที่ 6 งานรับใช้ของกษัตริย์ในเมืองเปเรียระหว่างทางไปกรุง

เยรูซาเล็ม

19:1-20:34

I.	รักษาคนจำนวนมากในแคว้นยูเดีย	19:1-2
II.	คำถามเกี่ยวกับการหย่าร้าง	19:3-12
III.	เด็กๆ ได้รับการอวยพรจากพระเยซู	19:13-15
IV.	สัมภาษณ์เศเรฐฐีหนุ่ม	19:16-22
V.	อันตรายของความรวย	19:23-30
VI.	คำอุปมาเรื่องเจ้าของสวน	20:1-6
VII.	เข้าไปใกล้การสิ้นพระชนม์และการฟื้นจากความตายของพระเยซู	20:17-19
VIII.	คำร้องขอที่เห็นแก่ตัวของมารดาคนหนึ่ง	20:20-28
IX.	คนตาบอด 2 คน ได้รับการรักษาใกล้เมืองเยรีโค	20:29-34

ตอนที่ 7 สัปดาห์สุดท้ายของกษัตริย์

27:1-27:31

I.	การเสด็จเข้าสู่กรุงเยรูซาเล็ม	21:1-11
II.	ชำระพระวิหาร	21:12-17
III.	ต้นมะเดื่อถูกสาป	21:18-22
IV.	สิทธิอำนาจของพระเยซูที่ได้รับการทำทนาย	21:23-32
V.	คำอุปมาเรื่องงานเลี้ยงแต่งงาน	21:33-46
VI.	คำอุปมาเรื่องงานเลี้ยงแต่งงาน	22:1-14
VII.	ความพยายามที่จะทำให้พระเยซูไม่ได้รับความเชื่อถือน	22:15-45
	ก. คำถามเรื่องการเสียดาษีแก่ซีซาร์	22:15-22
	ข. คำถามเกี่ยวกับการฟื้นจากความตาย	22:23-33
	ค. คำถามเรื่องพระบัญญัติข้อใหญ่	22:34-40
	ง. พระเยซูทรงถามคำถาม	22:41-46
VIII.	การกล่าวถึงพวกธรรมาจารย์และฟาริสี	23:1-39
	ก. เขาแสวงหาว่ามีสิทธิอำนาจทางศาสนา	23:1-3
	ข. เขาวางภาระหนักบนผู้อื่น	23:4
	ค. เขาชอบคำสรรเสริญ	23:5-7
	ง. คำแนะนำแก่สาวก	23:8-12
	จ. วิบัติจะเกิดแก่ธรรมาจารย์และฟาริสี	23:13-36
	ฉ. ทรงคร่ำครวญถึงกรุงเยรูซาเล็ม	23:37-39
IX.	อนาคตของอาณาจักร	
	ก. วิหารถูกทำลาย	24:1-2
	ข. หมายสำคัญของเวลาสุดท้าย	24:3-14
	ค. ระยะเวลาของกิลียูด	24:15-22
	ง. พระเยซูเสด็จกลับมา	24:23-31
	จ. คำอุปมาเรื่องต้นมะเดื่อ	24:32-35
	ฉ. วันขององค์พระผู้เป็นเจ้า	24:36-41
	ช. คำสั่งให้เฝ้าระวัง	24:42-51
	ซ. คำอุปมาเกี่ยวกับยุคสุดท้าย	25:1-46
	1. สาวพรหมจารีสิบคน	25:1-13
	2. เงินตะลันต์	25:14-30
	3. แกะและแพะ	25:31-46
X.	เหตุการณ์ก่อนการถูกตรึงกางเขน	26:1-27:31

ก.	ประกาศถึงการสิ้นพระชนม์ที่ใกล้เข้ามา	26:1-2
ข.	แผนการที่จะฆ่าพระเยซู	26:3-5
ค.	ได้รับการเจิมเพื่อการฝังศพ	26:6-13
ง.	อาหารเย็นมื้อสุดท้าย	26:17-29
	1. เตรียมตัวเพื่อเทศกาลปัสคา	26:17-19
	2. อาหารมื้อสุดท้าย	26:20-29
	3. คำเตือนของพระเยซูและการไถ่อาชญาของเปโตร	26:30-35
ฉ.	เกษสีมาเน	26:36-46
ช.	การทรมานและการถูกจับ	26:47-56
ซ.	พระเยซูถูกพิพากษาโทษ	26:57-27:26

ตอนที่ 8 การสิ้นพระชนม์และชัยชนะของกษัตริย์

27:27-28:20

I.	การตรึงกางเขนและการฝังศพ	27:27-66
	ก. ทหารเยาะเย้ยพระองค์	27:27-31
	ข. ถอนไปสู่กางเขน	27:32
	ค. การสิ้นพระชนม์บนกางเขน	27:33-50
	ง. เหตุการณ์เหนือธรรมชาติ	27:51-53
	จ. หญิงผู้ชู้สัจ	27:55-56
	ฉ. การฝังพระศพ	27:57-61
	ช. ทหารเฝ้าหลุมศพ	27:62-66
II.	การฟื้นจากความตาย	28:1-15
III.	พระมหาบัญชา	28:16-20